

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 107.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901718192/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

jævnlig til Jorden for bedre at skimte enhver Fremtoning. Förgæves. Han raabte Drengenes Navne Gang efter Gang og ventede med tilbageholdt Aandedræt paa Svar. Men ingen anden Lyd var at høre end Vindens sukkende Susen og Snefnuggenes lette Dans.

Da jøg Rædselen som Ild gennem hans Nerver, Angstens Sved perlede paa hans Pande, som han fortsatte sit Løb og raabte ud i Vejret.

Men han kendte enhver lille Tue paa dette Strøg, og han vilde ikke hælde, før alt var afsøgt, om det saa skulde tage hele den lange Vinternat.

Omsider fandt han dem i Læ af de sammensunkne Rester af en Faarefold. Men i denne Aften havde han tænkt mere over Bornenes Krav og Ret end alle foregaaende Aar tilsammen.

Siden laa Sneen højt hele Vinteren, eller den var et sjappende Ælte, og der var ikke til at komme frem for korte Ben. Ingen Skik var der paa